Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum
Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497

nē animi maledicit paup iste: Multa em̄ dixit q̄ ill' eueniant: Et q̄si ei diceremꝰ: vt q̄d talia: Noli tm̄:
Rn̄det: Paup ꝛ dolēs ego sū. Perduxerunt me ad egestatē: ad istū dolorē deposuerunt: ideo ista dico.
Nō est tn̄ stomachatio maledicētis: s̄ p̄dictio prophetātis. Nā de pauptate sua ꝛ dolore suo quedaꝫ q̄ posteriꝰ dicit cōmendaturꝰ est nobis: vt discamꝰ
...b.5. esse paupes ꝛ dolentes: Beati em̄ paupes: qm̄ ipoꝝ rū est regnū celoꝝ. Et: Beati q̄ lugēt: qm̄ ipi ꝯsolabūt. Hoc g̊ ipe p̊us iā nob ondit: ꝛ ideo paup ꝛ dolens ego sū. Totū corpꝰ eiꝰ hoc dicit. Corpꝰ christi in hac t̄ra paup est ꝛ dolēs: Sꝫ sint diuites christiani: Prorsus si christiani sūt: paupes sūt: In cōparatiōe diuitiaꝝ celestiū q̄s sperant: om̄e auꝝ suū
...tus. harenā deputant. Paup ꝛ dolens ego sū. †Et salꝰ vultus tui deus suscepit me. Nūquid desertꝰ est paup iste: qn̄ tu dignaris pannosū pauperē applicare ad mensā tuā: Porro aūt pauperē istū salꝰ vultus dei suscepit: in vultu suo abscōdit eiꝰ egestateꝫ.
...5.30. De illo quippe dictum est: Abscondes eos in abdito vultus tui. In illo aūt vultu q̄ sint diuitie: vultis nosse: Diuitie iste hoc tibi p̄stant: vt q̊ vis: quādo vis prandeas: ille x̄o vt nunq̄ꝫ esurias. Paup ꝛ dolens ego sū: ꝛ salus vultus tui deus suscepit me. Ad quā rem: Ut iā nō sim paup: nō sim ꝛ dolēs. Lau-
...tet. dabo nomē dī cū cātico: †magnificabo eū in laude. Iā dictū ē: q paup iste laudat nomē dei cū cantico: magnificat eū in laude. Qn̄ auderet cantare: nisi recreatꝰ esset a fame: Laudabo nomen dei cū cantico: magnificabo eū in laude. Magne diuitie. q̄s gēmas laudis dei de thesauro interiore ptulit: Magnificabo eū i laude: he s̄t diuitie mee: Do-
...b.j. minꝰ dedit: dn̄s abstulit: Ergo miser remansit: Absit. Uide diuitias: Sicut dn̄o placuit: ita factū ē: sit nomē dn̄i bn̄dictū. Laudabo nomen dei cū cantico: magnificabo eū in laude: Et placebit deo: Hoc q̊ eū laudabo: Placebit: Sup vitulū nouellū: cornua p̄ducentē ꝛ vngulas. Gratiꝰ illi erit sacrificiū laudis: q̄ꝫ sacrificiū vituli. Sacrificiū laudis glorificabit me: ꝛ ibi via est in qua ondā illi salu-
...49 tare dei. Immola deo sacrificiū laudis: ꝛ redde altissimo vota tua. Ergo laudabo deū: ꝛ plꝰ ei placebit q̄ꝫ vitulꝰ nouellꝰ: cornua p̄ducens ꝛ vngulas. Ampliꝰ g̊ placebit deo laus eiꝰ exiens de ore meo: q̄ꝫ magna victima adducta ad arā ipius. An aliq̄d de cornibꝰ ꝛ vngulis vituli huiꝰ dicendū est: Qui bene istructꝰ est: ꝛ laude dei opulentꝰ: ꝛ cornua debet habere quibꝰ aduersariū ventilet: ꝛ vngulas quibꝰ terrā excitet. Nostis em̄ hoc facere vitulos pubescentes: ꝛ in taurinā audaciā grandescētes. Nā ideo nouellꝰ ē: p̄pter vitā nouā. Aliq̄s g̊ hereticꝰ forte ꝯtradicit: cornibꝰ vētilet: Aliꝰ nō ꝯtradicit: s̄ tn̄ terrenū abiecte sapit: vngulis excitet. Ergo sup hūc vitulū tibi placebit laudatio mea: Nā illā post pauptatē ꝛ dolorē in eterna societate angeloꝝ: vbi nec aduersarius erit in certamine ventilandꝰ: nec piger de terra
...s. excitādus: Uideāt †inopes ꝛ letent. Credant ꝛ spe gaudeāt: Magl' inopes sint: vt saturari mereāt: ne cū supbie saginā eructāt: negēt eis pāis q̄ salubri-
...5. ter viuāt. Querite dn̄m iopes: ꝛ esurite ꝛ sitite: Ipe
...6. est em̄ panis viuus qui de celo descēdit. Querite †dominū: ꝛ viuet aīa vestra. Querit panē vt
...s. viuat caro vestra: dominū q̄rite vt viuat anima vestra. Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s. Exaudiuit paupes: nec exaudiret paupes nisi eēnt paupes. Uis exaudiri: Paup esto. dolor de te clamet: n̄ fastidiū. Ar. †vinctos.
Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s. Et †cōpeditos suos nō †spreuit. Offensus a seruis: fecit eos cōpeditos: s̄ clamātes de cōpedibꝰ nō ꝯtēpsit. Que sunt iste cōpedes: Mortalitas: corruptibilitas carnis: cōpedes sūt quibꝰ ligati sumꝰ. Et vultis nosse istaꝝ cōpedū grauitatē: Inde dicit: Corpꝰ q̊ corrūpit Sap. 9.
aggrauat aīam. Qn̄ hoīes in seculo esse diuites volūt: istis cōpedibꝰ pānos q̄rūt: Sꝫ sufficiāt pāni cōpedū. Tm̄ q̄re: quātū depellende necessitati satꝭ ē. Cū aūt supflua q̄ris: cōpedes tuas onerare desideras. In tali g̊ custodia vel sole cōpedes remaneāt: Sufficiat diei malicia sua. De ista malicia clamamꝰ Matth. 6.
ad deū: Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s: ꝛ cōpeditos suos nō spreuit. Laudēt illū celi ꝛ terra: mare ꝛ oīa †repentia in eis. Uere diuitie huiꝰ pauperꝭ Ar. †reptilia.
iste sūt: ꝯsiderare creaturā: ꝛ laudare creatorē. Laudent illuꝫ celi ꝛ terra: mare ꝛ oīa repentia in eis. Et creatura ista sola laudat deū: qm̄ cōsiderata ea laudat deus. Audi ꝛ aliud. Qm̄ deus saluā faciet sion. Reparat ecclesiā suā: gētes fideles incorporat vnigenito suo: Nō fraudat credētes i se p̄mio repromissiōis sue. Qm̄ deꝰ saluā faciet sion. Et edificabūt ciuitates iude. Ipse sūt ecclesie: Nemo dicat: qn̄ erit istud vt edificēt ciuitates iude: O si velis agnoscere structurā ꝛ esse lapis viuus: vt intres in eā: ꝛ tūc ciuitates iude edificabūt. Iuda em̄ ꝯfessio interp̄tat. De ꝯfessiōe hūilitatis edificant ciuitates iude: vt foris ab eis supbi remaneāt: q̄ ꝯfiteri erubescūt. Quō deꝰ saluā faciet sion. Quaꝫ sion: Audi in sequētibꝰ. Et semen seruoꝝ eiꝰ †obtinebūt eā: ꝛ q̄ diligūt nomē eius †inhabitabūt in ea. Ar. †possidebit †habitabunt.
Psalmꝰ finitꝰ est: s̄ paululū istos duos versus non relinq̄mus. Admonet em̄ nos aliq̄d: ne desperando in illā structurā nō itremus. Semē inquit seruoꝝ eiꝰ obtinebūt eā. Iaꝫ ergo semē seruorū eiꝰ q̄ sūt: Forte dicis: iudei nati de abraā. Nos aūt q̄ nō sumꝰ nati de abraā: quō habebimꝰ istā ciuitatē: Sed nō sūt semē abrae illi iudei: quibꝰ dictū ē: Si filij abrae estis: facta abrae facite. Semen g̊ ser- Job. 8.
uoꝝ eiꝰ: imitatores fidei seruoꝝ eius obtinebūt eā. Deniq̄ꝫ vltimꝰ x̄sus supiorē exponit. Quasi em̄ turbatus ne putares forte hoc de iudeis dici: Et semē seruoꝝ eius obtinebūt eā: dicens: Nos semē gētiū sumꝰ que idola coluerūt ꝛ demonibꝰ seruierūt: q̄d g̊ nob in hac ciuitate sperādū ē: statim subiecit vt p̄sumas ꝛ speres: Et q̄ diligūt nomē eiꝰ inhabitabūt i ea. Hoc ē em̄ semē seruoꝝ eius q̄ diligūt nomē eiꝰ. Quia em̄ serui eius dilexerūt nomē eiꝰ: q̄cunq̄ꝫ non diligunt nomē eius: nō se dicant semē seruorū eius: ꝛ qui diligūt nomē eiꝰ: nō se negēt semē seruoꝝ eiꝰ.

Explicit Tractatus de ps̄. LXVIII.
Incipit Tractatus de ps̄. LXIX.

Prefatio.

G Ratias grano tritici: qꝛ mori voluit ꝛ multiplicari: gratias vnico filio dei dn̄o ꝛ saluatori nostro iesu christo: q̄ mortē nostrā subire nō dedignatꝰ est: vt nos vita sua dignos faceret. Job. 12 A
Ecce qꝛ singularis erat donec trāsiret: sicut dixit in psalmo: Singularis sū ego donec transeā. Quia sic Ps. 140.
erat singulare granū: vt in se haberet magnā multi-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0315
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG